

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

ՆՈՐ ՏԱՐՈՒԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ(*)

Գ. Զի. ՌՅՈՒՆ՝ աճց, Եւ. Կարդ. Ռոտ. Եղեւ
աւանայն (Բ. ԿՈՐՆԹ., Ե. 17) :

Այսօր 365 օրերը իրենց լրումին հասան։ Յոյսի, լոյսի և վերանորոգումի կենսի մը արշալոյսը կը բանայ այսօր մեր առջև Նոր Տարին։ Կը կենանք սեմին ժամանակի նոր շրջանի մը. տարտամ ու անորոշ։ Եւ չենք գիտեր թէ ժամանակի որոշ այդ տարածքը ինչի՞ր վերապահած է՝ մեզի, յաջողութիւն թէ ձախորդութիւն, վերեւի՞ք թէ տակու՞մ։

Այս առաւօտ, մարդոց մտածումները կ'ընթանան զոյգ ուղղութիւններով, մէկ կողմէ՝ դէպի փակուող՝ իսկ միւս կողմէ՝ դէպի բացուող տարին։ Մինչ հինը մոռնալը, անցնող օրերուն վրայ չափոսաւը քրիստոնէական առաքելութիւն մը հաւարումն է։ Նոյն այդ հինին մէջ մեր գործած սխալները չկրկնելու և մեր թեքացումները չըսանելու որոշողութիւն է՝ եւ կարեւոր է ու մինչեւ իսկ նկատելի։

Ապագան։ Իբրեւ անծանօթ, հրապարակէ ու խորհրդաւոր բան էր ունի միշտ մէջ։ Նոր Տարուան արշալոյսը միշտ ալ վարդապետ է ու խառնամաղաւ։

Ճիւղեցա՞ք կոչումն չիքմաստանին մէջ պիտի կրնանք գրել։ Եկատ հանգչի 1985 տարին։ Իսկ թէ տարւոյն փակումովը մեր յաջև ի՞նչ ճակատի։ 1986 տարեթիւը կրող, 365 էջերով բացուող գրքին մէջ ի՞նչ պիտի արձանագրենք, ահա կենսան կան հարցը զոր պէտք է զբաղեցնէ մեր միտքը Ամանորի այս լուսաբացին։

Ուրիշ խօսքով, ժամանակը լաւապէս օգտագործելու կենսական հարցն է որ կը լինի պէտք է որ։ — ցգուի մեր առջև այսօր։ Որովհետեւ եթէ նիւթական արժէքներ ու աշխարհիկ հարստութիւններ փող խարխիւն չեն, ժամանակը կը մնայ միակ անփոխարինելի։

Հարց տանք մենք մեզի. — Աստուծոյ սէրն է որդեօք որ պիտի առաջնորդէ մեզ եկող տարուան ընթացքին թէ մեզքի բռնակալին քմահաճ հրամանները։ Պիտի կրկնենք ու բազմապատկենք արդեօք հինին մէջ գործած մեր մեղքերը։

Ճշմարիտ ու բարեպաշտ քրիստոնէան զիւրաւ կրնայ զանազանել պատրանքը ճշմարտութենէն, և վստահօրէն դիմէ թէ իրարու վրայ բարդուող տարիներէն իւրաքանչիւրը քայլ մը ևս կը մօտեցնեն զինք գերեզմանին։

Մեծ մարդեր և քաղաքակիրթ ազգեր գիտեն լաւապէս օգտագործել ժամանակը, անոր տակով բարձր արժէք մը, հաւատար գրածին։ Ժամանակը յաւաքէտ վստահօր օր մը կը հարուածուի նոյն այդ ժամանակէն։ Բազմիցս հաստատուած և ապացուցուած ճշմարտութիւն մըն է այս։

Նոր Տարուան սեմին, մարդիկ աւելի պայծառ նայեացքով կը նային կենսին։ Պահ էր կը մտադրէին քաղաքացի կողմերը անոր և յոյսին ծաղիկը աւելի լայն կը բանայ իր թևերը մեր հողինքներուն մէջ։

Իբրեւ բնաբան ընտրած մեր խօսքերը մեզ կը մղեն ինքնաքննութեան, առանց որուն չենք կրնար նորոգուիլ հոգեպէս և Նոր Տարին ոչ մէկ նշանակութիւն կ'ունենայ մեր բարոյական կեանքին համար։ Զիտ։ Նորոգում առանց սրբադրութեան։

Վերլուծող տարուան հուսկ պատգամն է մեզի՝ զգաստանալ և խրատուիլ անցեալի փորձառութիւններէն, որոշում տալով մեր յարաբերութիւնները նորոգելու և բարելաւելու թէ՛ մեր նմաններուն և թէ՛ մանաւանդ Աստուծոյ հետ։

Ուրեմն, պիտի չհաւատացնաւներ, Նոր Տարուան պատգամն է քարին լաւ բիւիլ, լաւ շարունակել ու լաւ վերջացնել, «տոգորուած» նոր յայտնով, նոր արժեքներով, նոր ներշնչումներով ու նոր գաղափարակազմով։

Վերջացնելով խօսքս, որտաքինս կը մտաթիմ բուրբիւր բարեբաւարիկ սարի մը և նորանոր յաջողութիւններ, իսկ աշխարհին՝ սէր և խաղաղութիւն։

ՌՈՒՐԵՆ ՎՐԴ. ՅՈՒՆԿՐՄԵՆԱՆ
14 Յուլիուր 1986

(*) Քաղաք, Խոսքում Ս. Յակոբեանց Մայր Զարի բնէն, Նոր Տարուան առաւօտն։